

Arkivbild. Foto: Jennie Einarsson

Jobben borta med vinden?

Publicerad: 12 september 2025

Författare: LindeNytt Redaktion

INSÄNDARE/DEBATT: I spåren av nedläggningen av bruket i Guldsmedshyttan tycks ingen reflektera över vad som föranledde en lönsam verksamhet med 600 år i ryggen att lägga ner sin produktion och flytta till Kina. Kan vi tillåta oss själva att faktiskt granska vad som hänt, eller är detta en sådan katastrof som inte får utredas?

Ingenting har officiellt kommunicerats från Baettr angående vad nedläggningen egentligen beror på, förutom att de menar att de inte kan ta betalt för det premium som svensktillverkat innebär och att kunderna föredrar kostnadseffektiva produkter från Kina. Kort och gott, det är för dyrt att producera i Sverige och kunderna vill inte betala extra för det. Varför det är svårt, för att inte säga omöjligt att hålla sig konkurrenskraftiga tillåter jag mig själv spekulera i.

Börjar vi på det lokala planet rapporterades det så sent som för två månader före nedläggningen om krångliga tillståndsprocesser som bromsat expansionsplaner. I en artikel från Svenskt Näringsliv kan man läsa en intervju med VD Torbjörn Lantz om deras planer på att expandera verksamheten med 50% men att tillståndsprocessen som omfattar en utökning av användningen av kylvatten från ån både tagit två år (och ännu pågående) samt kostat företaget två miljoner kronor. Det fanns alltså omfattande planer på expansion av tillverkningen vilka hindrats av långa och komplicerade tillståndsprocesser från våra myndigheter. Ett särskilt intressant citat från Lantz finns att läsa i samma artikel:

- Det här påverkar var i världen koncernen väljer att lägga sin produktion. Blir det för krångligt i Sverige, kanske man väljer att växa i Indien eller Kina i stället. Vi konkurrerar globalt och då måste Sverige vara attraktivt att investera i, konstaterar han.

En miljöprocess har troligtvis varit en stark bidragande orsak till att Baettr i stället väljer att lägga sin produktion i Indien eller Kina. Jag är skeptisk till att det finns någon genuin hänsyn till miljön i dessa myndigheter och regler med tanke på utfallen.

Utöver krånglig byråkrati nämner han även problem med kompetensförsörjning. De ser positivt på återstarten av industritekniska gymnasieutbildningen i Lindesberg som lades ner av kommunen för ett antal år sedan. Men likaså här verkar det inte finnas några tydliga besked i frågan, "Tyvärr har processen försenats till följd av lokalpolitiska konflikter."

På det regionala planet kan man tillåta sig spekulera i huruvida senaste årens energipriser påverkat beslutet att lägga ner en mycket energikrävande verksamhet. Dock nämner han att Sverige har en konkurrensfördel när det kommer till elpriser men jag är osäker på om jämförelsen är global eller jämfört med exempelvis övriga EU. Men det

går inte att blunda för att Sverige har haft och har en väldigt oförutsägbart elproduktion och tidvis höga energipriser som både gör det stundtals dyrt och svårplanerat. Det är svårt att dra konkreta slutsatser men det är ju givetvis inte orimligt att anta att det haft en påverkan på beslutet. Men det är ju naturligtvis svårt att hålla konkurrenskraftiga priser på el när man konkurrerar med ett land vars elproduktion till 60% består av kolkraft.

På något vis är det som en komisk tragedi spelar upp sig. Det finns något poetiskt tragiskt över att en uråldrig industri som ställt om hela sin verksamhet till att producera nav till vindkraftverk tvingas på grund av svensk miljöhänsyn flytta sin produktion till kolkraftens förlovade land. Det bokstavliga navet i den nya gröna energiindustrin ska

skeppas över halva jorden för att höjas till skyarna över våra svenska skogar och städer i trebladighetens helighet. Tänk på det nästa gång du tittar upp på de nya vindkraftverken som snart finns i samtliga väderstreck. De som byggde dem ville inte ens själva betala mer för svensktillverkade delar med "50-60% lägre koldioxidutsläpp jämfört med konkurrenter i Asien". Makthavare slarvar bort era jobb till Kina och ställer resultaten på bergstopparna för allmän beskådan. Frågan är nu vad de ska snurra för när snart inget längre finns kvar här. Jobben och framtiden i Guldsmedhyttan är bortblåsta med vinden och snart växer ingenting förutom mossan på industriväggarna, jag tror det kallas för den gröna omställningen.

[Källa till artikeln](#) i Svenskt Näringsliv

Företagare med oviss framtid i Lindesberg

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/jobben-borta-med-vinden/>